

Valovi materije

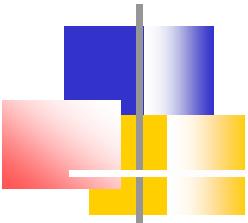
Valna svojstva čestica

- 1924. Louis de Broglie postulirao je da *zato što zračenje ima valna i čestična svojstva, možda i svi oblici materije imaju oba svojstva*
- Nadalje, frekvencije i valne duljine tvari mogu se odrediti
- *de Broglieva valna duljina* čestice je
- Frekvencija valova materije je

$$\lambda = \frac{h}{mv}$$

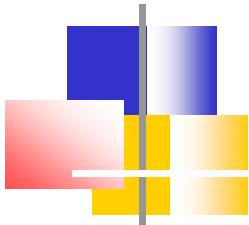
$$f = \frac{E}{h}$$

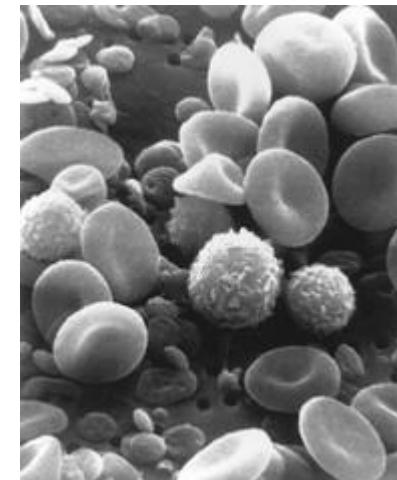
Eksperiment Davissona i Germera

- Oni su raspršili niskoenergijske elektrone na kristalu nikla
- Slijedila su difrakcijska mjerena na drugim materijalima
- Valna duljina elektrona izračunata iz difrakcijskih podataka slagala se s očekivanom de Broglievom valnom duljinom
- Ovo je potvrdilo valnu prirodu elektrona
- Drugi eksperimenti su potvrdili valnu prirodu drugih čestica

Elektronski mikroskop

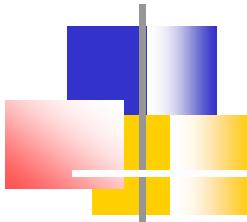
- Elektronski mikroskop ovisi o valnim svojstvima elektrona
- Mikroskop može samo razlučiti detalje koji su samo malo manji od valne duljine zračenja koje se koristi za obasjavanje objekta
- Elektroni se mogu ubrzati na velike energije i imati male valne duljine

Slika krvnih stanica dobivena pretražnim elektronskim mikroskopom

National Cancer Institute

Bruce Wetzel and Harry Schaefer (Photographers)

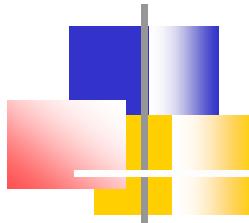
Valna funkcija

- 1926. Schrödinger je predložio **valnu jednadžbu** koja opisuje način na koji se valovi materije mijenjaju u prostoru i vremenu
- Schrödingerova **valna jednadžba** je ključni element u kvantnoj mehanici

$$i\hbar \frac{\partial \Psi(\vec{r}, t)}{\partial t} = \left[-\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 + V(\vec{r}, t) \right] \Psi(\vec{r}, t)$$

- Rješenja Schrödingerove valne jednadžbe su **valne funkcije**, Ψ
- Valna funkcija ovisi o položaju i vremenu
- Reducirana Planckova konstanta $\hbar = h/2\pi$
- Vrijednost $|\Psi|^2$ na nekom položaju i u danom trenutku vremena je **proporcionalna vjerojatnosti pronalaženja čestice na tom položaju u tom trenutku**
- Jedan od prvih uspjeha kvantne mehanike bio rješenje valne jednadžbe vodikova atoma

Princip neodređenosti

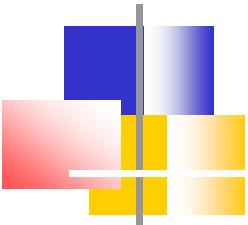
- Pri mjerajima, uvijek postoje eksperimentalne neodređenosti
 - Klasična mehanika ne daje u osnovi nikakve zapreke krajnjem poboljšanju u mjerajima
 - Klasična mehanika dozvoljava mjerena s proizvoljno malim neodređenostima
- 1927 Heisenberg je uveo princip neodređenosti
 - Ako je mjeranje položaja čestice izvedeno s preciznošću Δx i istovremeno je mjeranje količine gibanja izvedeno s preciznošću Δp_x , tada produkt dviju neodređenosti ne može biti manji od $\hbar/4\pi$,
- Princip neodređenosti-matematički,

$$\Delta x \Delta p_x \geq \frac{\hbar}{4\pi}$$

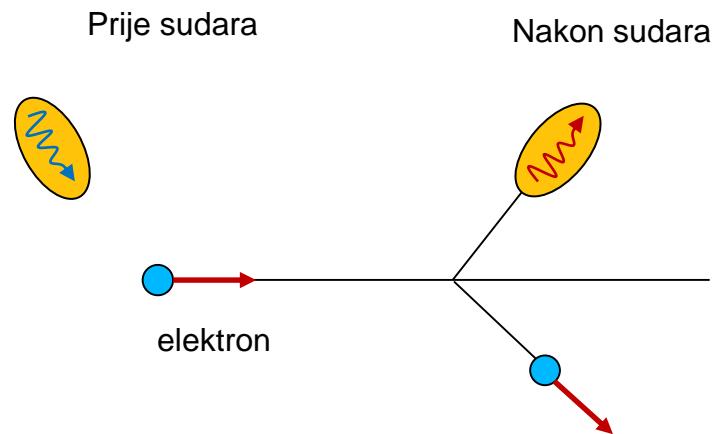
- Fizički je nemoguće mjeriti istodobno do na proizvoljnu točnost položaj i količinu gibanja čestice
- Drugi oblik ovog principa govori o energiji i vremenu:

$$\Delta E \Delta t \geq \frac{\hbar}{4\pi}$$

Valovi materije

- Zamislimo eksperiment kojim bi vidjeli elektron s moćnim mikroskopom
- Da bi vidjeli elektron, bar jedan foton mora se od njega odbiti
- Za vrijeme odbijanja, količina gibanja je prenijeta s fotona na elektron
- Stoga, svjetlo koje omogućava da točno odredimo položaj elektrona mijenja njegovu količinu gibanja

Struktura atoma

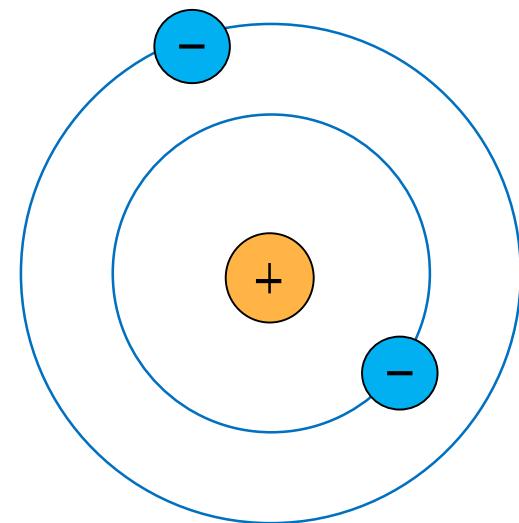
Rani modeli atoma

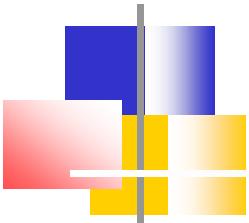
- Model pudinga

J. J. Thomson je 1898. prepostavio da se naboji obaju predznaka nalaze jednolikom raspoređeni po cijelom volumenu atoma

- Rutherfordov model

- Planetarni model
- Zasnovan na rezultatima eksperimenata u kojima su se α -zrake raspršivale na tankim listićima zlata i drugih kovina
- Pozitivan naboje koncentriran u centru atom, nazvanom jezgra (*nucleus*)
- Elektroni kruže oko jezgre kao planeti oko Sunca

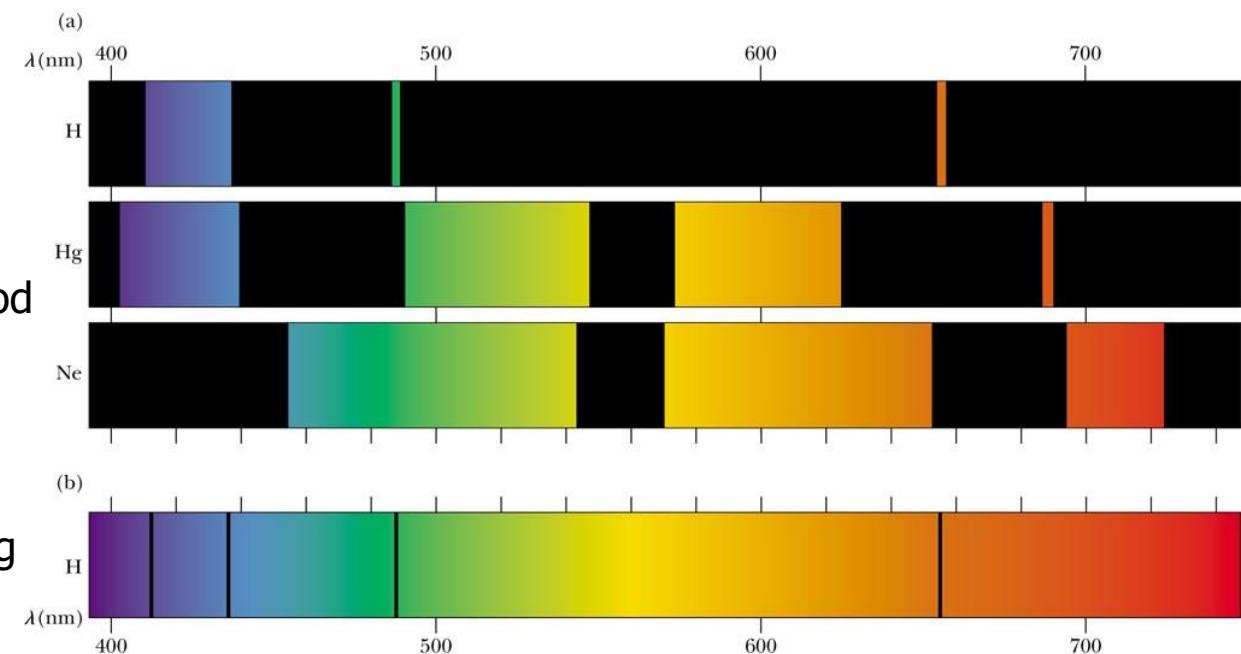

Problemi s Rutherfordovim modelom

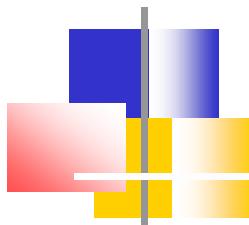
- Atomi emitiraju određene diskretne karakteristične frekvencije elektromagnetskog zračenja
 - Rutherfordov model nije ovo mogao objasniti
- Rutherfordovi elektroni imaju centripetalnu akceleraciju i morali bi zračiti elektromagnetske valove pripadne frekvencije
 - Ovo znači da bi elektroni gubili energiju
 - Radijus bi stoga jednoliko padaо
 - Elektron bi u konačnici pao na jezgru za $10^{-12} s$
 - Ovo se ne događa

Emisijski i apsorpcijski spektri

- Ako plin na niskom tlaku stavimo na razliku potencijala (napon), plin emitira svjetlo karakteristično za njega
- Kad se emitirano svjetlo analizira sa spektrometerom, uočavaju se serije diskretnih svijetlih linija
 - Svaka linija ima različitu valnu duljinu i boju
 - Ova serija linija naziva se *emisijski spektar*
- Element može i apsorbirati svjetlo određene valne duljine
- Apsorpcijski spektar može se dobiti pusti li se kontinuirano zračenje kroz pare plina
- Apsorpcijski spektar sastoji se od serije tamnih linija na kontinuiranom spektru
 - Tamne linije apsorpcijskog spektra podudaraju se sa svijetlim linijama emisijskog spektra

Struktura atoma

Emisijski spektar vodika

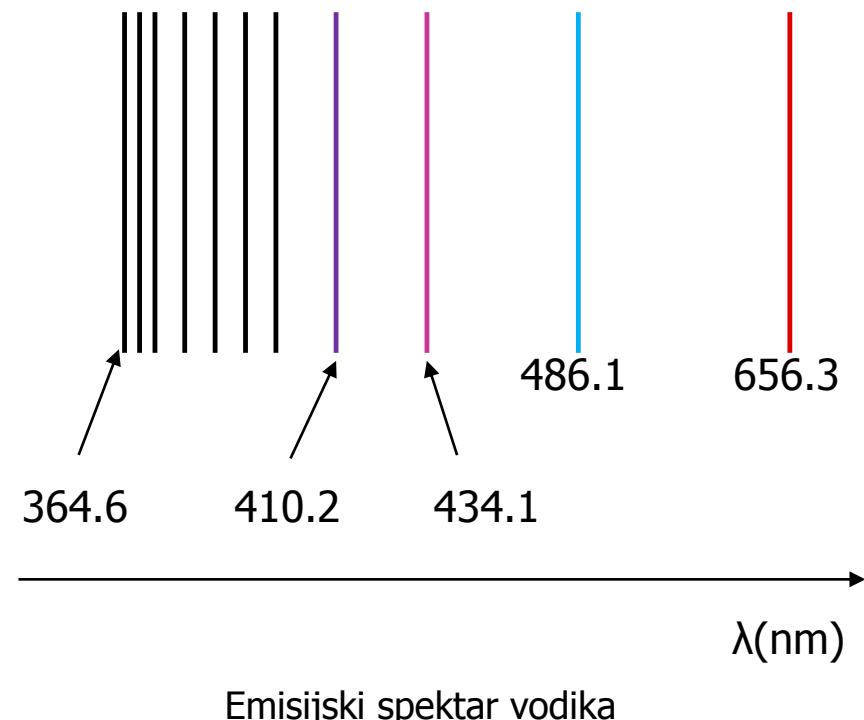
- Valne duljine vodikovih spektralnih linija mogu se naći iz

$$\frac{1}{\lambda} = R_H \left(\frac{1}{2^2} - \frac{1}{n^2} \right)$$

- R_H je *Rydbergova konstanta*
 - $R_H = 1.0973732 \times 10^7 \text{ m}^{-1}$
- n je prirodan broj, $n = 1, 2, 3, \dots$
- Spektralne linije odgovaraju različitim vrijednostima od n

- Ovo je tzv. *Balmerova serija*

- Primjeri spektralnih linija su
 - $n = 3, \lambda = 656.3 \text{ nm}$
 - $n = 4, \lambda = 486.1 \text{ nm}$

Bohrov model atoma vodika

- Elektron se giba po kružnoj orbiti oko protona pod utjecajem Coulombove privlačne sile
 - Coulombova sila stvara centripetalnu akceleraciju
- Samo određene orbite elektrona su stabilne
 - Ovo su orbite na kojima atom ne emitira elektromagnetsko zračenje
 - Stoga, energija atoma ostaje konstantna
- Atom emitira zračenje frekvencije f kad elektron skoči s početnog stanja veće energije u niže stanje

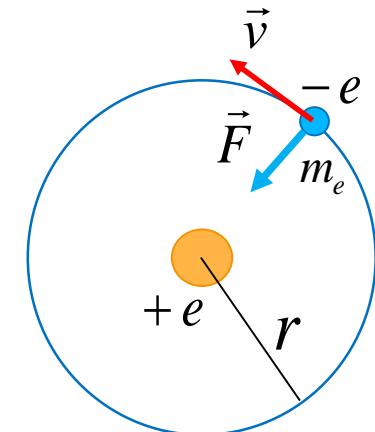
$$E_i - E_f = hf$$

- Dozvoljene orbite elektrona moraju zadovoljavati uvjet da moment količine gibanja elektrona bude

$$m_e v r = n \hbar, \quad n = 1, 2, 3, \dots$$

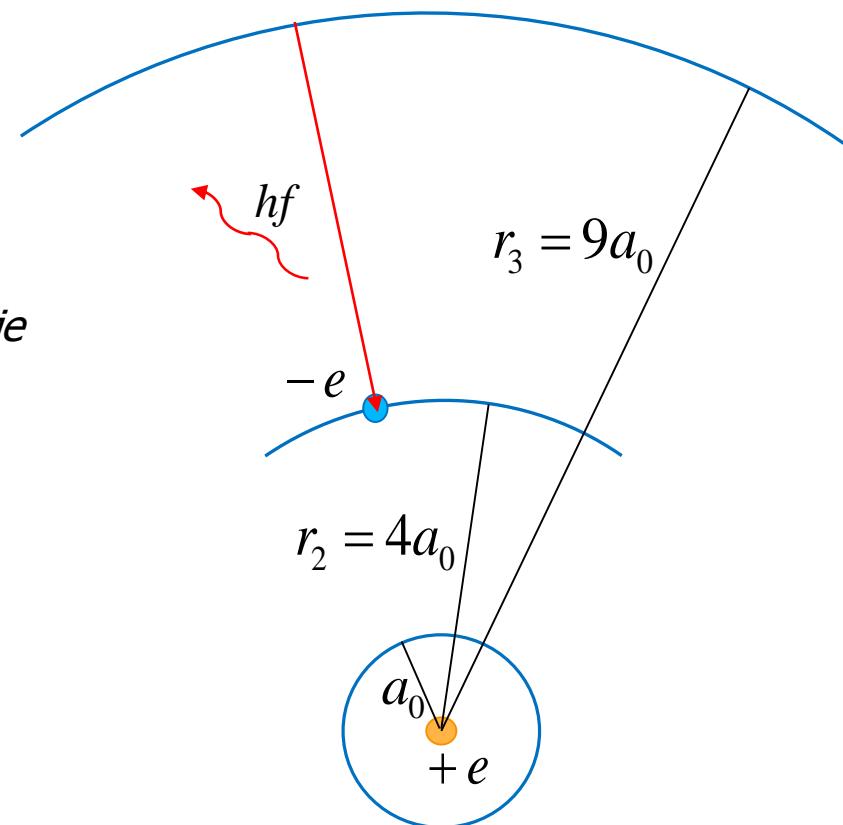
- Radijus Bohrovih orbita je kvantiziran

$$r_n = \frac{n^2 \hbar^2}{m_e k_e e^2}, \quad n = 1, 2, 3, \dots$$

Radijusi i energije orbita

- Radijus orbite se može izraziti preko Bohrovog radijusa $a_0 = 0.0529 \text{ nm}$
 - $r_n = n^2 a_0$
- Energija orbite je
 - $E_n = -13.6 \text{ eV} / n^2$
- Stanje najniže energije se naziva *osnovno stanje*
 - Odgovara mu $n = 1$
 - Energija mu je -13.6 eV
- Sljedeći energijski nivo ima energiju -3.40 eV
- *Ionizacijska energija* je energija potrebna da se elektron oslobodi iz atoma
 - Ionizacijska energija vodika je 13.6 eV

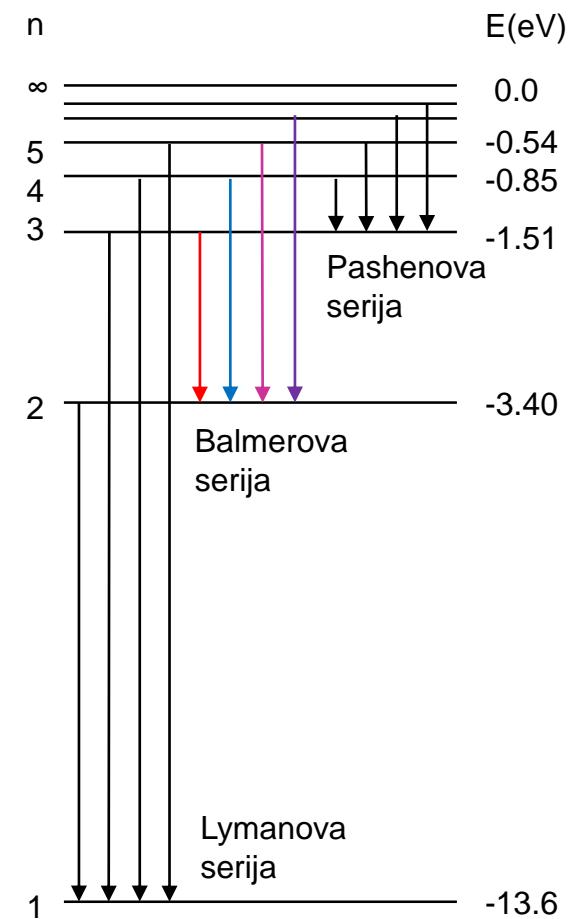

Energijski nivoi

- Vrijednost R_H dobivena iz Bohrove analize odlično se slaže s eksperimentalnom vrijednošću
- Valne duljine svih spektralnih linija mogu se naći iz općeg izraza

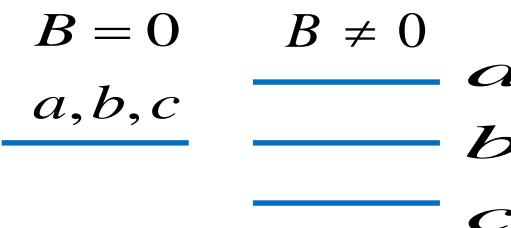
$$\frac{1}{\lambda} = R_H \left(\frac{1}{n_f^2} - \frac{1}{n_i^2} \right)$$

- Lymanova serija, $n_f = 1$
- Balmerova serija, $n_f = 2$
- Paschenova serija, $n_f = 3$
- Kad dođe do prijelaza iz stanja, n_i u stanje, n_f (gdje je $n_i > n_f$), emitira se foton
 - Foton ima frekvenciju $f = (E_i - E_f)/h$ i valnu duljinu λ

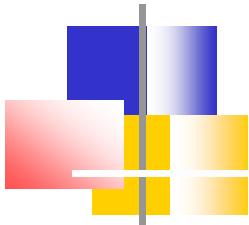

Izmjene Bohrove teorije

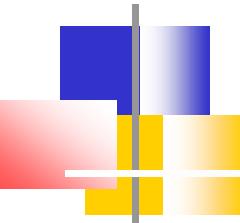
- Sommerfeld je proširio rezultate na eliptičke putanje
 - Zadržao je *glavni kvantni broj, n*
 - Uveo je *orbitalni kvantni broj, l*
 - l je prirodan broj od 0 do $n-1$
 - Sva stanja s istim glavnim kvantnim brojem tvore *ljusku*
 - Stanja s danim n i l tvore *podljusku*
- Zeemanov efekt
 - Zeemanov efekt je cijepanje spektralnih linija u jakom magnetskom polju
 - Energija elektrona se lagano mijenja kad je atom u magnetskom polju
 - Novi kvantni broj, m_l , nazvan *orbitalni magnetski kvantni broj*, morao se uvesti da se ovo objasni
 - m_l je cijeli broj između $-l$ i $+l$

Struktura atoma

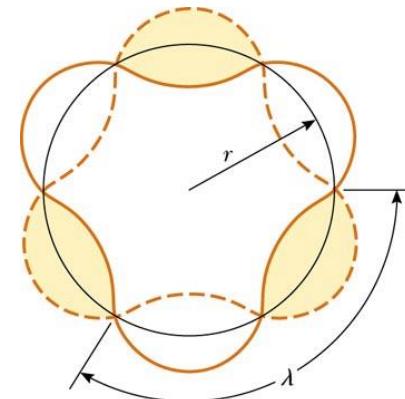

- Spektrometri velike rezolucije pokazuju da su spektralne linije, u biti, dvije vrlo bliske linije, i kad nema magnetskog polja
 - Ovo cijepanje naziva se *fina struktura*
 - Novi kvantni broj, m_s , nazvan *spinski magnetski kvantni broj*, je uveden da objasni finu strukturu

de Broglievi valovi u atomu vodika

- Jedan od Bohrovih postulata bio je da je moment količine gibanja elektrona kvantiziran, ali nije bilo objašnjena zašto
- de Broglie je prepostavio da će orbite elektrona biti stabilne jedino ako sadrže prirodan broj valnih duljina

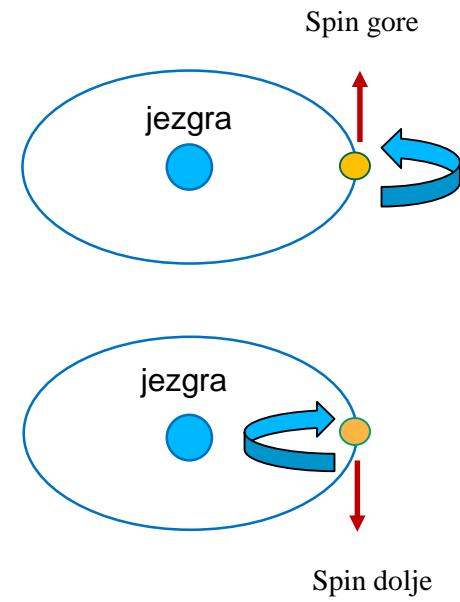
$$2\pi r = n\lambda, \quad n = 1, 2, 3, \dots \quad \lambda = \frac{h}{m_e v}$$

$$m_e v r = n \frac{h}{2\pi}, \quad n = 1, 2, 3, \dots$$

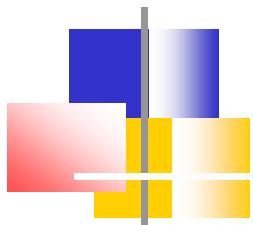
Ovo je bio prvi uvjerljiv argument da je valna priroda tvari u temeljima ponašanja atomskog sistema.

Primjena kvantne mehanike na atom vodika

- Jedan od prvih uspjeha kvantne mehanike bio rješenje valne jednadžbe vodikova atoma
- Značaj kvantne mehanike je da kvantni brojevi i ograničenja njihovih vrijednosti proizlaze direktno iz matematike, a ne iz pretpostavki napravljenih da bi se teorija slagala s eksperimentima
 - n je **prirodan** broj
 - ℓ je prirodan broj između 0 i $n-1$
 - m_ℓ je cijeli broj između $-\ell$ to ℓ
- Stanje elektrona nije potpuno opisano valnom funkcijom, već elektron ima još jednu veličinu koja određuje njegovo kvantno stanje, a to je **spin**
- Spin elektrona iznosi $1/2$
- postoje **dva smjera** za spin
 - Spin gore, $m_s = 1/2$
 - Spin dolje, $m_s = -1/2$

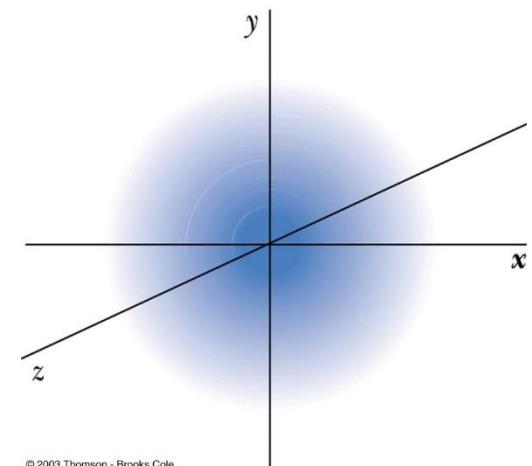
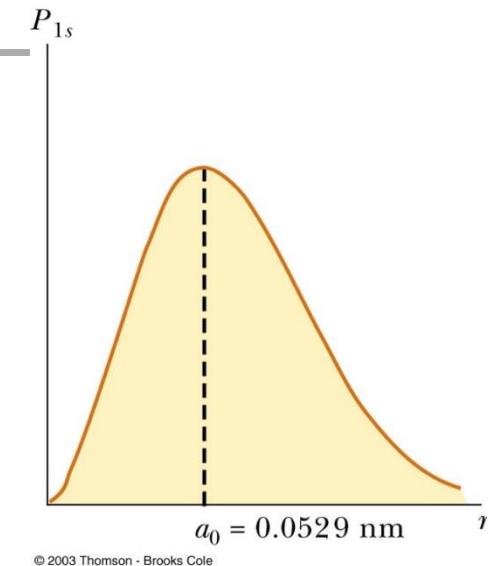

Valovi materije

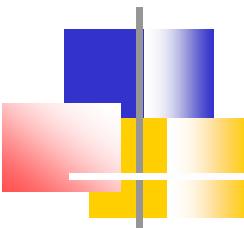

Elektronski oblak

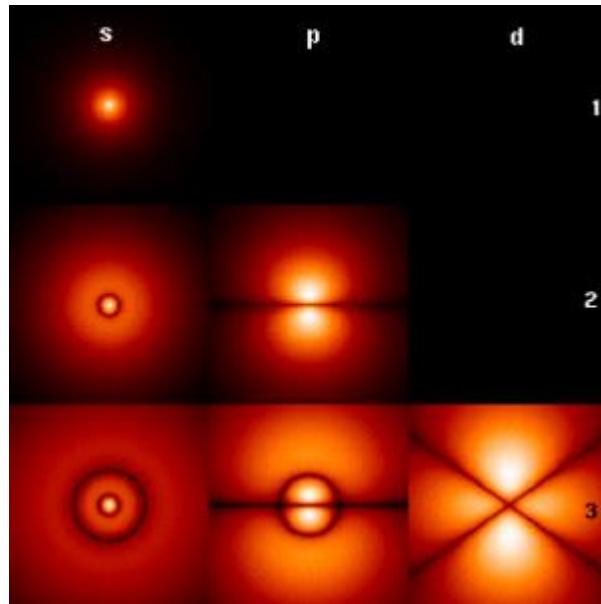
- Graf prikazuje rješenje valne jednadžbe za vodik u osnovnom stanju
 - Krivulja ima maksimum na Bohrovom radijusu
 - Elektron nije ograničen na neku određenu udaljenost od jezgre
- *Vjerojatnost* nalaženja elektrona na Bohrovom radijusu je najveća
- Valna funkcija vodikovog atoma u osnovnom stanju je simetrična
 - Elektron se može naći u sferno simetričnom području oko jezgre
- Rezultat je interpretiran promatrajući elektron kao oblak koji okružuje jezgru
 - Najgušći dio reprezentira najveću vjerojatnost nalaženja elektrona

Valovi materije

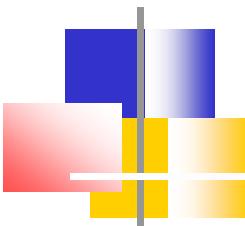

- Elektronski oblaci u pobuđenim stanjima atoma vodika

http://en.wikipedia.org/wiki/Atomic_orbit

Valovi materije

- Paulijev princip: dva elektrona u atomu ne mogu nikada biti u istom kvantnom stanju
 - Drugim riječima, dva elektrona u istom atomu ne mogu imati iste vrijednosti n , ℓ , m_ℓ , and m_s

1. Vodik (jedan elektron), $1s^1$

2. Helij (dva elektrona), $1s^2$

3. Litij (tri elektrona), $1s^2 2s^1$

PERIODNI SUSTAV ELEMENATA

PERIODA

1	IA	IIA	III A	IV A	V A	VI A	VII A	VIIIB	VIIIB		VIIIB		VIIIB		VIIIB					
1	H	Li	B	Sc	Ti	V	Cr	Mn	Fe	Co	Ni	Cu	Zn	Ga	Al	Si	P	S	Cl	Ar
2	VODIK	LITIJ	BERILIJ	KALCIJ	TITANIJ	VANADIJ	KROVIJ	MANGAN	ŽELJEZO	KOBALT	NIKAL	BAKAR	CINK	GALUJ	ALUMINIJ	SILICIJ	FOSFOR	SUMPOR	KLOR	NEON
3	Na	Mg	NATRIJU	MAGNEZIJU	SKANDIJU	TITANIJU	VANADIJU	KROVIJU	ŽELJEZOJU	KOBALTU	NIKALU	BAKARU	CINKU	GALUJU	GERMANIJU	ARSEN	SELENIJU	BROM	KRIPTON	ARGON
4	K	Ca	Sc	Ti	V	Cr	Mn	Fe	Co	Ni	Cu	Zn	Ga	Ge	As	Se	Br	Kr	Xe	
5	Rb	Sr	Y	Zr	Nb	Mo	Tc	Ru	Rh	Pd	Ag	Cd	In	Sn	Sb	Te	I	Jod	Ksenon	
6	Cs	Ba	La-Lu	Hf	Ta	W	Re	Os	Ir	Pt	Au	Hg	Tl	Pb	Bi	Po	At	Rn	(222)	
7	Fr	Ra	Ac-Lr	Rf	Db	Sg	Bh	Hs	Mt	Uum	Uuu	Uub	Uuuq	Uunq	Uunkvadu					

RELATIVNA ATOMSKA MASA (2)

SKUPINE IUPAC

SKUPINE CAS

ATOMSKI BROJ

SIMBOL

NAZIV ELEMENTA (I)

AGREGATNO STANJE (100 °C; 101 kPa)

Metali **Polumetali** **Nemetali**

Alkalijevi metali **Zemnoalkalijevi metali** **Prijelazni elementi**

Zemoalkalijevi metali **Halogeni elementi** **Plemeniti plinovi**

Prijelazni elementi **Lantanoidi** **Aktinidi**

Lantanoidi

Aktinidi

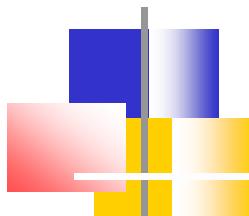
<http://www.skole.hr/upload/portalzaskole/newsattach/152/PSE.jpg>

<http://www.periodni.com>

(1) Hrvatska nomenklatura anorganske kemije, ed. V. Šimonić, Školska knjiga, Zagreb, 1996. Pure Appl. Chem., 68, 2471-2473 (1997) za Imena elementa od rednog broja 104 do 109.

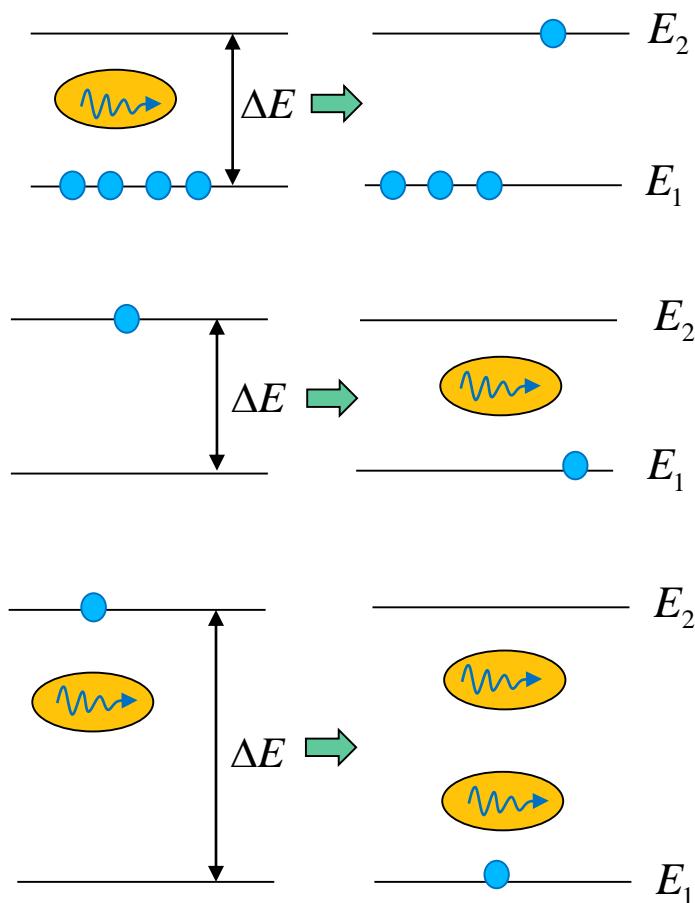
(2) Pure Appl. Chem., 73, No. 4, 667-683 (2001)

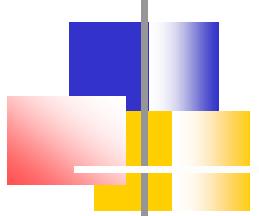
Relativne atome mase su zakrućene na pet značajnih znamenki. Za elemente koji nemaju znatne varijacije u relativnoj atomskoj masi je broj najčešće izviđeg izotope. Izuzetak su Th, Pa i U koji imaju karakterističan izotopski sastav u zemljinijskoj kori.

Energijski prijelazi

- Plave točke reprezentiraju elektrone
- Kad je foton energije hf apsorbiran, jedan elektron skoči na viši energijski nivo. Ovo se naziva *stimulirana apsorpcija*
 - Viši nivoi se nazivaju *pobuđena stanja*
 - $\Delta E = hf = E_2 - E_1$
- Kad je elektron u pobuđenom stanju, on će se vratiti u stanje niže energije emitirajući foton energije $hf = E_2 - E_1$
- Ovaj proces se naziva *spontana emisija*
- Atom u pobuđenom stanju i upadni foton
- Upadni atom povećava vjerojatnost da će se elektron vratiti u osnovno stanje
- U konačnici postaje dva fotona, emitirani i upadni
- Emitirani foton je u fazi s upadnim
- Ovo se naziva *stimulirana emisija*

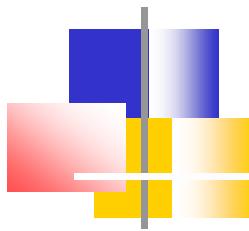

Inverzija napučenosti

- Kad svjetlo pada na sustav atoma stimulirana emisija i apsorpcija su jednako vjerojatne
- Općenito, dolazi do veće ukupne apsorpcije jer je većina atoma u osnovnom stanju
- Ako možemo dovesti da je više atoma u pobuđenom stanju, može doći do veće ukupne emisije
 - Ovo se naziva *inverzija napučenosti*

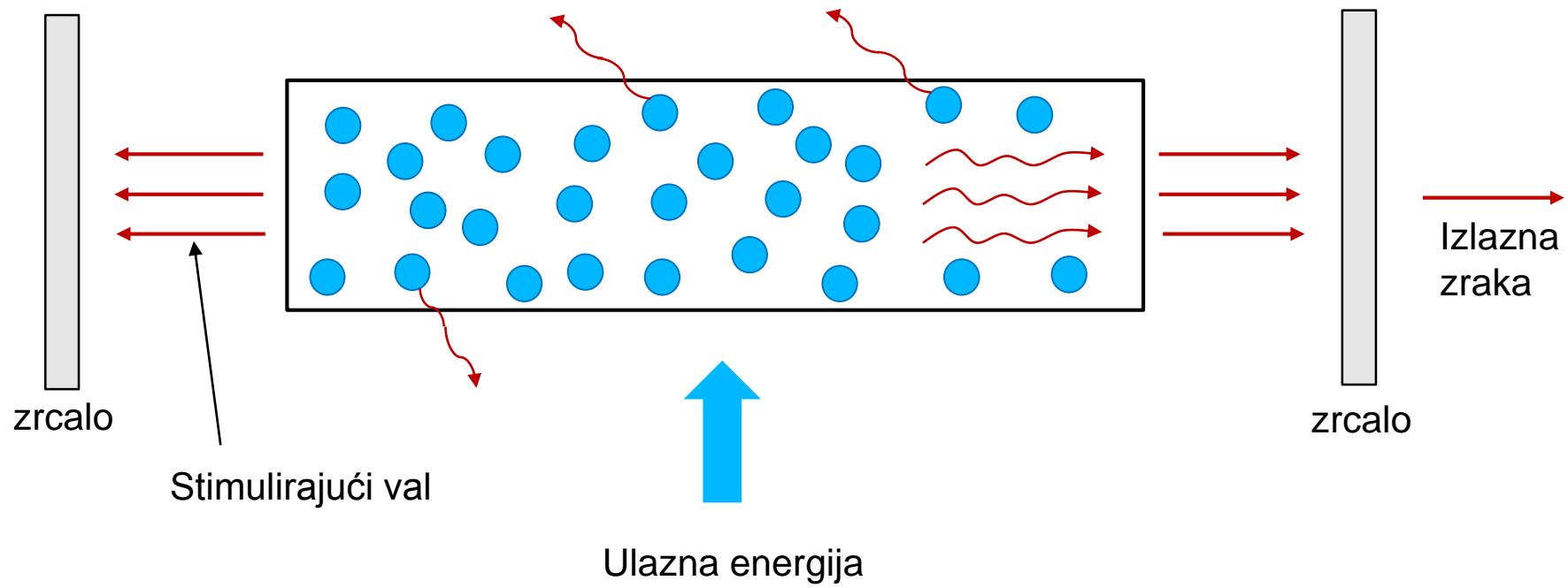
Laser

- Da bi dobili djelovanje lasera, tri uvjeta moraju biti ispunjena
 - **Sustav mora biti u stanju inverzije napučenosti**
 - **Pobuđena stanja sustava moraju biti u *metastabilnom stanju***
 - Njegovo vrijeme života mora biti state dugo u odnosu na normalno vrijeme života pobuđenog stanja
 - **Emitirani fotoni moraju biti zadržani u sustavu dovoljno dugo da bi mogli stimulirati daljnje emisije pobuđenih atoma**
 - Ovo se postiže koristeći reflektirajuća zrcala

Stvaranje laserske zrake

Spontana emisija

Dodatni materijali

<https://phet.colorado.edu/en/simulation/rutherford-scattering>

<https://phet.colorado.edu/en/simulation/build-an-atom>

<https://phet.colorado.edu/en/simulation/lasers>